

djanje apostolov. Sin božji je s tem hotel apostolom pokazati, da vse narode enako ljubi in da želi videti vse enakomerno osrečene.

Poglejmo si pa le malo nekatere naše duhovnike, ki se nazivljejo in bi po pravem tudi imeli biti nasledniki učencev Kristusovih. Vsakogar, ki ni njihove narodnosti, črtijo kot svojega najhujšega sovražnika ter ga na najsrამnejši način napadajo in preganjajo, veliko milost pa mu že skažejo s tem, ako ga samo prezirajo in se ga ogibljejo. Ravno ti-le lažnjivi preroki so krivi, da

hudo, hudo vera peša,
voz nam le pod pot leti —

čudno se nam štrana meša —

je težko upat' boljših dnij!

Gotovo, le težko smemo se nadejati mirnejših razmer v našem javnem življenju, dokler se tem farizejem ne zamašijo temeljito njihova strupa polna zijala, ter se ne zavrnejo prav odločno v določene meje njihovega delokroga — in dostojnosti.

Vojska med Rusi in Japonci.

Dne 1. maja so bili Rusi pri Kiulienčengu ob reki Jalu od Japoncev občutljivo tepeni. Ruska četa je štela od deset do dvanajst tisoč mož ter je izgubila v tem boju štirideset častnikov in okoli dva tisoč mož, toraj približno eno petino svojega moštva, povrh pa še 28 topov. Zakrivil je ta poraz baje general Sasulič, ki je dal generalu Kaštalsinskemu povelje, da se ima brez obotavljanja z Japonci v boj spustiti, kljub temu da je vrhovni poveljnik vse ruske armade, general Kuropatkin strogo prepovedal se ob reki Jalu s sovražnikom v boj spuščati. Ako so ta poročila resnična, se bode Sasulič gotovo moral zagovarjati zaradi te svoje samovoljnosti. V vsaki vojni se pokažejo slučaji, da hočejo posamezni poveljniki s svojimi tovariši tekmovati in si pridobiti slavo, kar pa jim čestokrat spodleti. To se je godilo v vojski leta 1859. in 1866. na obeh straneh in v vojski leta 1870.—1871. je edino — le ugled in veljavnost cesarja Viljema te strankarije zabranila. Rusi se sedaj najrajno umičejo pred Japonci iz Koreje. Kakor se da soditi, nameravajo sovražnika zvabiti za seboj v mandčurske planjave, kjer ga mislijo potem s vsemi svojimi silami napasti in ugonobiti, kar pa se jim znati ne bode tako lahko posrečilo, kakor si domnevaajo, kajti Japonci so jako oprezni, zviti pa tudi živarni ptički, ki se ne dajo na prvi mahljaj oplasiti. Neklo bode še mnogo človeške krvi, predno se bode vojska skončala. Oba nasprotnika sta za boj vneti do skrajnosti, kar je pokazalo dejstvo, da je Rusija odločno odklonila posredovanje, katerega ji je Anžliška ponujala. Japonci pridno dovažajo svoje vojaštvo na Korejo, pri čemur jih Rusi skoraj čisto nič nadlegujejo.

Tudi na morju so v zadnjem času Japonci dobro predovali ter Rusom prizadjali mnogo škode. Uničili ali pa poškodovali so jim že precej bojnih ladij. Tartarško pristanišče in trdnjavo neprenehoma

bombardirajo, toda dosedaj se jim še ni posrečilo se tega važnega mesta polastiti. Dne 5. maja so Rusi potopili več japonskih ladij, ki so nameravali Port Artur zažgati. Moštvo potopljenih ladij se ni pustilo od Rusov rešiti ter se je z glasnimi hura-klici prostovoljno potopilo. Raje je šlo v smrt kakor v ujetništvo. Posamezni junaški čini fanatičnih Japoncev nas zares spominjajo na hrabre Špartance starega veka.

Iz Koroškega.

Žrtva klerikalne hujskarije.

Zadnje deželnozborske volitve na Koroškem, pri katerih so klerikalci vse svoje moči nape njali, da bi spravili svoje privržence do zmage, terjale so tudi neko žrtev, ki se je dala nemirnim hujskačem tako daleč zaslepiti in zapeljati, da se je storila deležna takega djanja, za kojega kazenski zakon sprave terja.

Dogodek je bil sledeči. Pri koroških deželnozborskih volitvah koncem leta 1902 je klerikalna stranka med drugimi tudi nastavila kandidata, čegar izvolitev je bila do cela neverjetna in nezanesljiva. Bil je kmet Josef Kassl od sv. Valpurga pri Mostiču. Začeli so se politični nasprotniki napadati po časnikih in imenovani kandidat se je tako daleč spozabil, da je v nekem članku posestnika Jurja Pečarnika obdolžil krivde ali sokrivde umora nekega Smeričnika od sv. Valpurga, ki je v letu 1889 brez sledu izginil in se še dodanes ničesar ne ve o njem. Seveda je na to Pečarnik Kassla tožil, toda ker je poslednji pravočasno svojo trditev preklical ter tožitelja odpuščenja prosil, povrh pa se še zavezal vse stroške (200 kron) plačati, je Pečarnik od tožbe odstopil.

Orez nekaj časa pa je Kassl v klerikalnem časniku „Der Landbote“ zopet začel Pečarnika napadati ter ga imenovanega zločinstva dolžiti. Akoravno Kassl pod dotičnem članku ni bil podpisan, vendar je sum takoj na njega letel in Pečarnik ga je spet tožil, zraven pa tudi dotičnega odgovornega urednika, Marko Joos-a, prvega zaradi prestopka proti varnosti časti, drugega pa zaradi zanemarjenja svojih dolžnosti. Kassl je pri dne 4. t. m. se veršejoči obravnavi pred porotnim sodiščem v Celovcu tajil, da bi bil on dotične članke sestavil in uredništvu od „Landbote“ doposlal, Joos pa se je zagovarjal stem, da so dotični članki brez njegovega vedenja v natisk prišli. Priče so izpovedale, da je sum gledé umoritvije Smirčnika takoj na Pečarnika letel. Tudi se je Pečarnik dolžil oderuštva, kar pa se mu ni zamoglo dokazati. Tožitelja je zastopal dr. Maks Messiner, obtoženca pa je zagovarjal dr. Brejc. Pervi je prav pošteno ožigosal način političnega bojevanja klerikalnih hujskačev, ki s strupenimi puščami iz zasede streljajo na svoje napadnike, dr. Brejc pa je samo suhoparno tajil krivdo svojega varovanja. Svaril je celo porotnike pred eventualnim justičnim umorom. Porotniki so se blizo celo uro posvetovali. Predsednik

sodnega dvora bil je pri tej obravnavi ces. kr. dežel-nosodnijski svetovalec Schwen t n e r, načelnik po-rotnikov pa dr. Ludovik A i c h e l b e r g. Jožef Kassl je bil zaradi prvega inkriminiranega članka (obdol-žitvije (umora) z enajstimi proti enemu glasu krivim spoznan in z ravno to večino glasov tudi obdolžit-vije oderuštva. Dostavno vprašanje, ali je obtoženec svoje trditvije dokazal ali ne, so porotniki eno-glasno zanikali. Ravno tako so glasovali gledé krivde, oziroma sokrivde urednika Marko Joos-a. Nato se je sodni dvor o odmerilu kazni dolgo časa posvetoval ter nato obsodil Jožefa Kassla za-radi prestopka proti varnosti časti z uporabo pra-vice za znižanje kazni v trimesečni, poostreni zapor, Marko Joos-a pa zaradi zanemarjanja svojih dolžnosti po članku 3, zakona iz leta 1868 v globo 100 kron, eventuelno v desetdnevni zapor. Stroške imata ob-toženca skupno plačati. Dr. Brejc je zahteval obrok premisleka, ali bode proti odmerilu kazni rekurz vlo-žil ali ne.

Iz tega slučaja se spet razvidi, kamor da zape-ljejo hujškarije nestrpnih klerikalnih nemirnežev za-slepljene žrtve svojih hudomušnih namen. Pripomniti se še mora, da je dr. Brejc po oznanilu razsodbe priznal, da je Kassl dotične članke spisal v duševni razburjenosti in razdraženosti. Toraj spet ena žrtva klerikalnega ščunvanja.

Spodnje-štajerske novice.

Lažnjiva „celjska žaba“ je morala dne 6. t. m. pred celjskim porotnim sodiščem svoje laži preklicati, s katerimi je v svoji 16. številki o zasebnih uradni-kih dr. Jabornegga svoje čitatelje pitala. No, dotični gospodje so pač bili dokaj milosrčni, sicer bi se z obtožencem ne pobotali kar tako z lahkega. Ako jih njihova velikodušnost le ne bode še enkrat gre-vala?! Kači moraš glavo popolnoma streči, sicer te zna prej ali slej pičiti.

Odmevi po ljutomerskih volitvah. Klerikalne čas-nikarske cunje napadajo zaradi ljutomerskih občin-skih volitev zraven drugih poštenih mož tudi tamoš-njega čast. g. dekana Jurkoviča, ker se ni udeležil politične agitacije in tudi ne volitev. Spominjati se „blagovolijo“ pri tej priliki tudi še enkrat našega čast. g. prošta ptujskega, ki se tudi ni maral vti-kati v volilno borbo ob času volitve v ptujski okrajni zastop. Ti časnikarski grduni pač vsakogar črtijo, ki ne dela političnih spletkarij ter ne trobi v njihov rog. Imenovana dva gospoda pa zavoljo tega nesram-nega obrekovanja na svojem ugledu gotovo ne bo-deta škode trpela, pač pa ju bode vsak pošten človek še tem bolj spoštoval in ljubil, ker ona nam mir ne pridigujeta samo, ampak svojo miroljubnost tudi de-janski očitno kažeta.

Vam ljutomerskim obrtnikom pa, katere Vas ho-čejo klerikalci bojkotirati, svetujemo, da dotične huj-skače brezobzirno sodnji naznanite, da bode jih ista z uporabo tozadevnih paragrafov kazenskega zakona oziroma obrtnega reda spametovala. Popadljivim psom

privezujejo se nagobčeki, vročekrvni hujškači se tudi zamorejo „potolažiti“.

Pervaška nestrpnost. Kako da klerikalno-pe-vaški zagrizenci po svojih časnikihi blatijo vsakoga kdor ne tuli s to druhaljo, to je pač vsakomur znano komur pride slučajno takšna umazana cunja v pes-Uradnika, ki se noče klanjati tem mogotcem ali vs poslušati njih nasvetov, pri sprejemu kakor tudi p-odhodu počastijo s pasjim renčanjem, kakor je že njihova navada. Tako ta tolpa tudi ni zamudila p-like dati svoji nestrpnosti duška, ko je došla novica, se preseli notar dr. Haas iz Maribora v št. Mohor-Koroškem, in ko je naznanil odvetnik dr. Zirngel-otvoritev svoje pisarne v Kozjem. Ljudje govori-psi pa lajajo, pravi pregovor; pustimo toraj tej d-jaški tolpi njeno počenjanje, saj ni vredna, da bi pameten človek na njo ozrl. Čast za vsacega, ka-rega ta banda ne šteje med svojce!

Tožba okajnega zastopa celjskega proti Ko-movi ženi je bila, kakor smo to svoječasno že po-čali, kot ničevna spoznana in okrajni zastop, oziro-njegovi opravniki so bili v stroške dotične tožbe o-sojeni, proti katerej razsodbi pa si ti gospodje n-upali rekurza vložiti, kar je za njihovo postopar-jako značilno. Potožili so se samo, da so odmerje-stroški nekoliko previsoki. Ja, dober „špas“ je p-navadno tudi drag!

Tatje se v zadnjem času klatijo po spodnj-Štajerskem in sicer je baje cela tolpa Hrvatov, ki nekaj časa delali pri zgradbi karavanske železnice-Koroškem, pa so bili zaradi kraje odpuščeni. Na s-jem potu v domovino kradejo ti ptički da je kaj, pa vsaj to skušajo. V Ribnici na Pohorju se jim posrečilo se nekaj plena polastiti. Ulamali so pot-v občini Činžat in v Razvanju, sedaj pa se klat-baje ti uzmoviči po Halozah.

Teharsko graščino pri Celju je kupil g. Franc Štor, odvetnik v Ljubljani.

Za pokončavanje hroščev plačuje letos me-surad v Ptujju nagrade in sicer 2 vinarja za liter-branih hroščev. Stariši in učitelji naj bi otrok-priporočali in jim prigovarjali, da naj pridno m-rajo te škodljivce, ker s tem delom napravijo ko-povrhu si pa še nekaj malega l a s t n o r o č n o s-lužijo, kar jim naj bode v ponos. Nabrani hro- naj se oddajajo v mestni pljinarnici (Gaswerk), se tudi takoj denar prejme.

Otrok zgorel je pri požaru, ki je dne 1. m-zvečer upepelil hišo in gospodarska poslopja Pogo-čeva v Črešnovcu pri Slovenski Bistrici. Zgo- je vse in celo živine niso mogli rešiti.

Strela je ubila dn 27. aprila na starotri-polju blizu Slovenjgradca 45 let staro kočarsko-Terezijo Joher.

Izgubila se je Ana Prah, posestnica v S-micu štev. 5, nadžupnije Sv. Križ pri Rogasiki-tini, samska, 37 let stara. Šla je baje dne 25. a-t. l. k duhovnim vajam k Sv. Jožefu pri Celju, koder se še do danes ni povrnila. — Tako po-